

Arrest

nr. 349 704 van 2 juli 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 16 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2025 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. PIROTTE, *loco* advocaat J. HARDY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Angolese nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) april 2005.

1.2. Verzoekster dient op 26 mei 2025 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 4 november 2025 gehoord op het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 19 december 2025 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te hebben en etnisch Bakongo te zijn. U bent geboren op (...) april 2005 in Tchioma, Cabinda, waar u gewoond heeft tot u in maart 2025 Angola verliet.

U werd op uw 16e lid van het Frente para a Libertação do Enclave de Cabinda (FLEC) omdat u geloofde dat Cabinda onafhankelijk kon zijn, een overtuiging die verder gesterkt werd door lezingen die het FLEC organiseerde. U observeerde samen met anderen in het woud van Mayombe de Angolese politie, waarbij u de troepen van het FLEC informeerde als er geen politie was zodat zij konden oversteken om wapens op te halen in het bos van Mayombe.

Op 10 mei 2021 werd u een eerste keer gearresteerd nadat er agenten van het FLEC gevangen waren genomen die dan uw naam hebben genoemd als lid van het FLEC. U werd twintig dagen vastgehouden en kwam toen vrij omdat u minderjarig was. Daarna hervatte u uw activiteiten bij het FLEC.

Op 10 april 2024 werd u opnieuw opgepakt bij u thuis omdat de politie toen had gemerkt dat u nog altijd bij het FLEC zat, iets wat andere mensen gezegd zouden hebben tegen de politie. U werd toen zes maanden opgesloten. U kwam toen vrij, er werd daarbij tegen u gezegd dat u moest stoppen met uw activiteiten bij het FLEC, indien u dat niet zou doen zouden ze u vermoorden en uw familie iets aandoen. Na uw vrijlating in oktober 2024 besloot u inderdaad te stoppen met uw activiteiten voor het FLEC, iets waar uw lokale FLEC-leider begrip voor had.

In maart 2025 werden er twee gewapende agenten van het FLEC gevangen genomen, en een van hen verklaarde dat hij zijn wapen van u had gekregen. De politie kwam u daarom dus oppakken, maar omdat u niet thuis was namen ze uw broer O. mee. U was bij uw vriendin P. toen. Wanneer er iemand u dat nieuws kwam brengen besloot J., de vader van P., FLEC-lid en een vriend van uw vader, dat u uit Cabinda moest vluchten omdat ze u en uw familie al bedreigd hadden. Hij regelde voor u vervoer naar en verblijf in Congo-Brazzaville. U verbleef van maart tot en met mei 2025 bij D.M., een kennis van J. in Congo-Brazzaville. Daar kwam de Angolese politie ook op zoek naar u. Daarom kwam uw oom uit Denemarken naar Congo-Brazzaville, u reisde met hem en het paspoort van zijn dochter naar België waar u op 23 mei 2025 aankwam en drie dagen later een verzoek om internationale bescherming indiende.

U vreest bij terugkeer gedood te worden door de politie.

Ter staving van uw verzoek legde u uw lidkaart van het FLEC voor. U bezorgde ook een psychologisch attest.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U legde een psychologisch attest van 29/10/2025 voor waarop staat dat u een fragiele psychologische toestand heeft die zich manifesteert in een depressieve toestand en geheugenproblemen ten gevolge van trauma, waarbij er aandacht is voor uw emotionele reacties en eventuele geblokkeerde herinneringen als beschermingsmechanisme na traumatische ervaringen. De psycholoog geeft hierbij de aanbeveling dat het CGVS hiermee rekening houdt.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u eerst en vooral gevraagd of er tijdens het persoonlijk onderhoud zaken waren waar rekening mee gehouden kon worden om het voor u gemakkelijker te maken om uw verhaal te doen. Daarop gaf u aan dat u kalm bent, verder vermeldde u hier niets wat de protection officer (PO) voor u kon doen (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 04/11/2025, pp. 3, 12). U zei verder dat u enigszins zenuwachtig was, maar u zich wel in staat voelde om het interview te doen (CGVS, p. 3). Daarnaast werd u erop gewezen dat er tijdens het persoonlijk onderhoud voldoende tijd was om u uw verhaal te laten doen (CGVS, p. 3). U werd erop gewezen dat u ook steeds zelf kan aangeven wanneer u even wil pauzeren (CGVS, pp. 2-3), wanneer u om pauze vroeg werd die dan ook gegeven (CGVS, p. 11). Daarnaast werd u tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd hoe het met u ging waarbij er werd afgetoetst of u zich goed genoeg voelde om het onderhoud verder te zetten, u gaf hierbij aan dat het normaal ging met u (CGVS, pp. 12).

Uit de notities blijkt verder dat het persoonlijk onderhoud op normale wijze plaatsvond. U maakte nergens melding van enige moeilijkheden die u zou ondervonden hebben waardoor u niet in staat was om op een zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat u in staat was om het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en om hierop duidelijke, concrete en gedetailleerde antwoorden te formuleren. Er kan uit deze notities dan ook niet worden afgeleid dat het onderhoud niet correct zou zijn verlopen of dat u niet in staat zou zijn geweest om afdoende concrete, duidelijke, volwaardige en betrouwbare antwoorden te geven op de gestelde vragen. Op het einde gaf u aan dat u alle vragen heeft begrepen en had u verder geen opmerkingen (CGVS, p. 29).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uw asielaanvraag is niet geloofwaardig omwille van onderstaande redenen:

U maakt niet geloofwaardig dat u in Cabinda woonde. Uw kennis over de plek waar u verklaart uw hele leven in Angola gewoond te hebben, is veruit ontoereikend:

- U verklaart dat u uw hele leven in Cabinda heeft gewoond in de stad Cabinda, die ook bekendstaat als Tchiowa (CGVS, pp. 7-8). U woonde in de Rua da Kilala in de wijk Gika (CGVS, p.7). Eerst zegt u echter, door de stress zegt u, dat u in de Rua Das Oliveiras, in de wijk Sapu woont. Dit is, net zoals Gika een wijk in Luanda (CGVS, p. 8). De informatie hierover werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Deze verspreking doet een ingestudeerd karakter van uw herkomst vermoeden en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw aangehaalde woonplaats.
- Ook uw verklaringen over andere wijken in Cabinda overtuigen geenszins. De wijk waar u zegt dat u woonde, Gika, wordt niet teruggevonden in Cabinda maar enkel in Luanda aan de Avenida Comandante Gika. Daarnaast noemt u slechts drie andere wijken in Cabinda: Kilala, Balala en Quatro de Fevereiro (CGVS, p. 18). Wanneer er later gevraagd wordt welke wijken er nog in de stad Cabinda liggen, antwoordt u met dezelfde drie wijken (CGVS, p. 19) Deze eerste twee worden nergens teruggevonden, Quatro de Fevereiro is weer een wijk in Luanda en ook de naam van de luchthaven daar. U verklaart trouwens wel correct dat de wijken Gika en Quatro de Fevereiro naast elkaar liggen (CGVS, p. 18), maar deze wijken liggen in Luanda en niet in Cabinda. De informatie hierover werd toegevoegd aan uw administratief dossier.
- Uw verklaringen over uw wijk Gika ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw herkomst (CGVS, p. 8). Er wordt u op verschillende manieren gevraagd om Gika te beschrijven. Eerst geeft u erg vaag aan dat er andere straten, pleinen en ziekenhuizen zijn, toevoegend dat er maar één ziekenhuis is en er altijd dokters zijn. U geeft wel aan boodschappen te doen op het plein in Kilala maar verder dan te stellen dat er veel winkels zijn op straat en er ook een hoofdplein was, komt u niet (CGVS, p.8-9) U geraakt overigens niet verder dan te zeggen dat er veel Congolezen en veel kinderen zijn, en dat er ooit betogingen waren omdat de straten niet proper zijn (CGVS, pp. 18-19). Er kan van iemand die beweert heel haar leven in haar thuisland in deze wijk gewoond te hebben evenwel verwacht worden dat u veel uitgebreider en doorleefder over deze wijk kan vertellen, quod non.
- Gevraagd waar in Tchiowa u uw identiteitskaart ging laten aanmaken zegt u dat dit in de wijk Palella was (CGVS, p. 7). Er wordt ook geen plek met de naam Palella teruggevonden in Cabinda, enkel in het zuiden van Angola is er een plek die zo heet, de informatie hierover werd toegevoegd aan uw administratief dossier.
- U weet ook niet wie de macht heeft in Tchiowa, wie de burgemeester is of was noch of er een minister was (CGVS, p. 19).
- U zegt expliciet en meermaals dat Tchiowa, de stad Cabinda dus, niet aan de zee ligt (CGVS, 9). Ermee geconfronteerd door middel van Google Maps dat dit een kuststad is, zegt u niets meer (CGVS, p. 9). De info werd ook toegevoegd aan uw administratief dossier.
- Gewezen op het belang van eerlijke verklaringen over uw herkomst, en dat u dit doorheen het persoonlijk onderhoud nog niet aannemelijk had gemaakt, had u geen antwoord. Er wordt u dan uitgelegd dat er aan u gevraagd wordt of u eerlijk bent geweest over uw woonplaats, daar reageert u ook niet inhoudelijk op en zegt u enkel 'oké' (CGVS, p. 19).

U maakt ook niet geloofwaardig dat u actief was bij het FLEC. Uw kennis over het FLEC en de doorleefdheid van uw verklaringen daarover zijn eveneens ontoereikend en stemmen geenszins overeen met wat verwacht kan worden van iemand die enkele jaren actief lid was van het FLEC en om die reden vervolgd werd door de autoriteiten (CGVS, pp. 13, 16-18, 20-29):

- Gevraagd om de vlag van het FLEC te beschrijven zegt u dat dit rood, groen en geel is, waarbij het bovenste deel geel is, het onderste deel groen is en er een rode ster op staat (CGVS, p. 20). U legde zelf een document voor waarvan u zegt dat het uw lidkaart van het FLEC was, hierop staat een andere vlag, namelijk rood van boven, geel in het midden en blauw onderaan met in het midden een wit-groen logo met witte ster. Uw verklaring dat u zich vergist tussen de kleur blauw en groen is geenszins een afdoende verklaring voor uw eerdere verklaring (CGVS, p. 20)
- Wat betreft deze lidkaart van FLEC, ondertekend door mr. T., waarin wordt gesteld dat u activist bent van FLEC, kan worden opgemerkt dat dergelijke documenten slechts een bewijswaarde hebben voor zover ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Bovendien zijn dergelijke documenten eenvoudig te fabriceren en na te maken. U kan zoals beschreven in onderhavige beslissing niet aannemelijk maken dat u lid was van FLEC, daarenboven kan u geenszins uitleggen hoe u

deze lidkaart heeft verkregen. U geraakt niet verder dan te zeggen dat je deze lidkaart moet hebben als je lid bent van FLEC, en dat je die dan krijgt (CGVS, pp. 4-5). Verder geeft u aan dat u deze om de zes maanden moet vernieuwen, terwijl het document dat u voorlegt geldig is voor een periode van bijna twee jaar (CGVS, p. 5). Na u meermaals te hebben gevraagd om te specificeren waar u deze lidkaart moest gaan halen, zegt u dat dit in een huis in Tchiowa was (CGVS, pp. 5-6). Dat is dus gewoon de stad Cabinda, het feit dat u dit niet doorleefder en specifieker kan uitleggen, wijst erop dat u geen eerlijke verklaringen aflegt over dit document, en ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap van FLEC.

- U kan enkel erg oppervlakkige verklaringen afleggen over de activiteiten van de organisatie FLEC. Zo zegt u dat zij lezingen organiseerden over hoe jullie je eigen onafhankelijkheid zouden kunnen hebben met Cabinda. Gevraagd hoe dat juist zou kunnen gebeuren zegt u enkel door te strijden tegen de politieagenten van Angola (CGVS, pp. 21-22). Van iemand die actief lid is van een organisatie voor de Cabindese onafhankelijkheid kan evenwel verwacht worden dat u iets meer zou kunnen vertellen over hoe deze Cabindese onafhankelijkheid tot stand zou kunnen komen, quod non

- Niet alleen kan u niet uitleggen hoe Cabinda onafhankelijk kan worden, u kan ook niet uitleggen waarom onder andere het FLEC hiervoor ijvert. Hiernaar gevraagd zegt u dat Cabinda dat wil omdat het een enclave is, zoals te zien op de landkaart, en dat je met dat idee opgroeit als je in Cabinda geboren wordt (CGVS, p. 22). Gevraagd naar de reden waarom Angola niet wil dat Cabinda onafhankelijk wordt zegt u dat het voor Angola al klaar is dat Cabinda er deel van uitmaakt (CGVS, p. 22). De kern en bestaansreden van de organisatie waarvan u lid uitgemaakt zou hebben is de Cabindese onafhankelijkheid, het feit dat u hier niet meer over kan zeggen ondergraaft dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap ervan. Erop gewezen dat Cabinda bijvoorbeeld waardevol is voor Angola omwille van de olie bevestigt u dat enkel (CGVS, p. 22), u haalt vanuit uzelf niets aan over de natuurlijke rijkdommen die Cabinda economisch erg waardevol maken. Informatie hierover werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

- U kan ook niet uitleggen waarom u zelf lid bent geworden van het FLEC. Van iemand die op haar 16 jaar de keuze maakt om actief lid te worden van het FLEC kan verwacht worden dat u omstandig kan uitleggen waarom u dit deed en wat u precies aansprak in de visie en aanpak van het FLEC. Dit blijkt echter niet het geval. U zegt dat u lid werd omdat u geloofde dat Cabinda haar eigen onafhankelijkheid kon hebben, iets waar u verder in gemotiveerd geraakte door de lezingen (CGVS, p. 22). Zoals supra besproken kon u hieromtrent echter niet overtuigen, wat de geloofwaardigheid van uw beweerde lidmaatschap van het FLEC verder ondergraaft.

- Ook het feit dat u geen onderscheid kan maken tussen het FLEC en de gemilitariseerde eenheid van deze groepering, het FLEC-FAC, maar alles over één kam scheert onder de noemer FLEC doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen (CGVS, p. 24). Informatie hierover werd ook toegevoegd aan uw administratieve dossier.

Tot slot dient hierbij nog opgemerkt te worden dat u er **niet in slaagt om uw eigen rol binnen het FLEC aannemelijk te maken**. U verklaart dat u de Angolese politie of gewapende troepen moest observeren om dan aan de commandanten van FLEC te kunnen zeggen wanneer ze over de baan konden gaan zonder dat er politie was (CGVS, pp. 16, 21-25). U deed dit in Mayombe, een woud van Cabinda (CGVS, p. 23). Er kan van iemand die actief was voor het FLEC verwacht worden dat deze spontaan, gedetailleerd en uitgebreid kan uitleggen welke functie hij vervulde. Uit uw verklaringen blijkt dit echter geenszins het geval, wat de geloofwaardigheid van uw aangehaalde profiel en uw asielrelaas in het algemeen verder ondermijnt.

- U kan niet specificeren waar u deze activiteit deed. Gevraagd om te verduidelijken waar Mayombe ligt komt u doorheen verschillende vragen die aan u gesteld worden niet verder dan te zeggen dat dit in Cabinda ligt, het een woud is, je één taxi moet nemen om daar te geraken en dat je dan 30 of 40 minuten onderweg was (CGVS, p. 23). Dit is een oppervlakkige en niet doorleefde verklaring, er kan wel degelijk van u verwacht worden dat u hier veel meer informatie over zou kunnen geven, quod non.

- Gevraagd om uit te leggen wat u bedoelt wanneer u zegt dat jullie strijders moeten doorkunnen om wapens te halen, antwoordt u enkel dat dit in Mayombe was en dat ze wapens gingen halen in Mayombe omdat daar wapens waren (CGVS, p. 23).

- U kan geen specifiek voorbeeld geven waarbij u de Angolese politie in het oog moest houden, hiernaar gevraagd antwoordt u enkel erg algemeen wat u eerder al zei, namelijk dat u moest observeren zodat jullie troepen door konden (CGVS, p. 23). Het feit dat u niet één specifiek voorbeeld kan geven hiervan ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

- Gevraagd om te beschrijven hoe u dat juist deed, dat observeren, geraakt u niet verder dan te zeggen dat jullie met veel waren en sommigen bleven rechtstaan en anderen gingen liggen op de grond om te kijken of er een teken was van de Angolese politie (CGVS, p. 24). U wordt erop gewezen dat dit erg vaag is, waarop u antwoordt dat het dat is wat jullie deden. Weer gevraagd naar meer info zegt u enkel dat het in een bos en niet dichtbij een bos was (CGVS, p. 24). Deze uiterst vage, algemene en niet doorleefde verklaringen ondergraven de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder.

- Hetzelfde geldt voor uw verklaringen over wat u dan moest doen wanneer u zag dat er Angolese politie was. U zei dat er dan een andere groep op een afstand van het bos was waar u naartoe liep zodra jullie zagen dat er niemand was, u kan dit niet verder specificeren dan dat dit andere strijders waren (CGVS, p. 24).

*Zelfs indien u uw profiel en lidmaatschap bij het FLEC aannemelijk had gemaakt, wat niet het geval is, slaagt u er niet in om te verklaren **waarom u dan precies gevisieerd zou worden door de autoriteiten**. U zegt dat uw naam op twee afzonderlijke keren werd genoemd door andere strijders die werden opgepakt (CGVS, pp. 25, 27-28). U kan niet uitleggen waarom dat zo was, en zegt hierbij dat die personen enkel uw naam zouden kunnen kennen doordat jullie jezelf voorstelden bij de lezingen en vergaderingen (CGVS, pp. 25, 28). Dit is echter geen afdoende verklaring voor waarom iemand met een profiel als dat van u, een observerende functie die door vele mensen werd uitgevoerd, telkens naar boven zou komen (CGVS, p. 24).*

Zoals hierboven beschreven slaagt u er niet in om uw herkomst uit Cabinda noch uw lidmaatschap en rol bij de Cabindese vrijheidsorganisatie FLEC aannemelijk te maken. Aangezien alle vervolgingsfeiten volgen uit uw lidmaatschap van het FLEC, wordt er dan ook geen geloof gehecht aan de verklaringen die u hierover aflegt.

De neergelegde documenten beïnvloeden bovenstaande vaststellingen niet. De lidkaart van FLEC die u voorlegt werd supra reeds besproken.

Wat betreft het neergelegde psychologische attest dient opgemerkt dat hoewel er gewag wordt gemaakt van concentratieproblemen en geheugenproblemen, er geen verdere duiding wordt gegeven hoe deze zich zouden kunnen manifesteren. Er wordt gevraagd om rekening te houden met deze problematiek, doch niet geschetst welke maatregelen kunnen worden genomen. Zoals reeds uiteengezet, werden er specifieke steunmaatregelen voorzien zodat u op gelijkwaardige wijze kan deelnemen aan de asielprocedure. Daar waar uw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud nog aangeeft dat de lacunes in uw verklaringen te maken hebben met de concentratieproblemen en geheugenproblemen, dient opnieuw te worden vermeld dat in het attest niet wordt aangegeven hoe tot deze conclusie werd gekomen, noch hoe dit zich precies manifesteert. Verder blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud bovendien dat u in staat was om het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en om hierop duidelijke, concrete en gedetailleerde antwoorden te formuleren. Er kan uit deze notities dan ook niet worden afgeleid dat het onderhoud niet correct zou zijn verlopen of dat u niet in staat zou zijn geweest om afdoende concrete, duidelijke, volwaardige en betrouwbare antwoorden te geven op de gestelde vragen. Op het einde gaf u aan dat u alle vragen heeft begrepen en had u verder geen opmerkingen

Volledigheidshalve dient opgemerkt dat hoewel het document het bestaan van bepaalde mentale problemen aantoonst, dit neergelegde attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de genoemde psychische problemen werden opgelopen, noch voor het feit dat deze werden opgelopen voordat verzoeker zijn land van herkomst verliet. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 1 december 2025. Er werden geen opmerkingen ontvangen. Bijgevolg wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de oude artikelen 48/3 tot en met 48/7 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van "het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

Verzoekster verschaft vooreerst een theoretisch overzicht van de geschonden geachte bepalingen en beginselen.

Verzoekster gaat in op de bijzondere procedurele noden en haar psychologische toestand, dewelke het gebrek aan informatie en de vermeende tegenstrijdigheden rechtvaardigen.

Verzoekster gaat in op haar herkomst uit Cabinda, benadrukt haar leeftijd, de locatie van de verschillende wijken en de ligging aan zee. Zij onderstreept de verklaringen die zij over de regio aflegde.

Verzoekster gaat in op haar activiteiten bij het FLEC, haar lidkaart, de oliekwestie en benadrukt haar verklaringen omtrent de werking van het FLEC.

Verzoekster gaat in op haar rol binnen het FLEC en de eerdere vervolgingen. Zij benadrukt dat haar verhaal coherent en doorleefd is. Zij stelt dat landeninformatie aantoont dat leden van FLEC door de nationale overheden worden vervolgd.

Verzoekster concludeert dat zij vervolging vreest op basis van haar politieke overtuigingen en dat zij niet kan rekenen op bescherming van de nationale autoriteiten, omdat haar vervolgers behoren tot het systeem.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan in de bestreden beslissing als volgt worden gelezen: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

U legde een psychologisch attest van 29/10/2025 voor waarop staat dat u een fragiele psychologische toestand heeft die zich manifesteert in een depressieve toestand en geheugenproblemen ten gevolge van trauma, waarbij er aandacht is voor uw emotionele reacties en eventuele geblokkeerde herinneringen als beschermingsmechanisme na traumatische ervaringen. De psycholoog geeft hierbij de aanbeveling dat het CGVS hiermee rekening houdt.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u eerst en vooral gevraagd of er tijdens het persoonlijk onderhoud zaken waren waar rekening mee gehouden kon worden om het voor u gemakkelijker te maken om uw verhaal te doen. Daarop gaf u aan dat u kalm bent, verder vermeldde u hier niets wat de protection officer (PO) voor u kon doen (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 04/11/2025, pp. 3, 12). U zei verder dat u enigszins zenuwachtig was, maar u zich wel in staat voelde om het interview te doen (CGVS, p. 3). Daarnaast werd u erop gewezen dat er tijdens het persoonlijk onderhoud voldoende tijd was om u uw verhaal te laten doen (CGVS, p. 3). U werd erop gewezen dat u ook steeds zelf kan aangeven wanneer u even wil pauzeren (CGVS, pp. 2-3), wanneer u om pauze vroeg werd die dan ook gegeven (CGVS, p. 11). Daarnaast werd u tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd hoe het met u ging waarbij er werd afgetoetst of u zich goed genoeg voelde om het onderhoud verder te zetten, u gaf hierbij aan dat het normaal ging met u (CGVS, pp. 12).

Uit de notities blijkt verder dat het persoonlijk onderhoud op normale wijze plaatsvond. U maakte nergens melding van enige moeilijkheden die u zou ondervonden hebben waardoor u niet in staat was om op een zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat u in staat was om het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en om hierop duidelijke, concrete en gedetailleerde antwoorden te formuleren. Er kan uit deze notities dan ook niet worden afgeleid dat het onderhoud niet correct zou zijn verlopen of dat u niet in staat zou zijn geweest om afdoende concrete, duidelijke, volwaardige en betrouwbare antwoorden te geven op de gestelde vragen. Op het einde gaf u aan dat u alle vragen heeft begrepen en had u verder geen opmerkingen (CGVS, p. 29).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Na een zorgvuldige analyse van het rechtsplegingsdossier, treedt de Raad deze beoordeling bij. Door louter haar psychologische kwetsbaarheid te benadrukken, brengt verzoekster deze beoordeling niet aan het wankelen. Hiermee werd gedegen rekening gehouden tijdens het persoonlijk onderhoud. In dit verband stipt de Raad aan dat de *protection officer* bij aanvang van het persoonlijk onderhoud heeft gevraagd of verzoekster zich in staat voelde om het persoonlijk onderhoud te doen – waarop zij bevestigend antwoordde – en tevens duidelijk heeft aangegeven dat verzoekster het kon aangeven indien er bepaalde zaken konden worden gedaan om haar te ondersteunen, evenals dat zij steeds om een pauze mocht verzoeken (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 3). Verzoekster heeft op het einde van het persoonlijk onderhoud ook aangegeven dat zij alles heeft begrepen. De advocaat die haar bijstond heeft aan het einde van het persoonlijke onderhoud weliswaar de psychologische toestand van verzoekster benadrukt, doch geen concrete opmerkingen geformuleerd over het verloop van het persoonlijk onderhoud. Tevens stelt de Raad vast uit de notities van het persoonlijke onderhoud blijkt dat verzoekster in staat was haar verhaal op zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten, waarbij niet kan worden vastgesteld dat er zich bepaalde incidenten hebben voorgedaan of er tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud sprake was van duidelijke indicaties dat verzoekster niet langer in staat was om het onderhoud in de voorliggende omstandigheden verder te zetten. Waar nodig, kon verzoekster om verduidelijkingen vragen. Verzoekster blijft in haar verzoekschrift ook volstrekt in gebreke te concretiseren welke bijzondere procedurele noden moesten worden overwogen. Evenmin duidt verzoekster concreet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling. In het psychologisch attest wordt weliswaar aangegeven dat verzoekster een grote emotionele kwetsbaarheid met tekenen van een ernstige depressie vertoont en dat er sprake is van een geheugenproblematiek, gelinkt aan traumatische ervaringen. Er wordt aangegeven dat verzoeksters toestand haar vermogen om een gestructureerd en volledig verslag van haar relaas te doen, kan aantasten. Evenwel ontbreekt een voldoende verdere toelichting naar het onderliggend onderzoek op grond waarvan de behandelende psycholoog tot deze conclusie is gekomen, naar de ernst en gradatie van de geheugenproblematiek en naar de vraag tot welke elementen dit zich uitstrekt. Er wordt niet geconcretiseerd in welke mate van verzoekster niet kan worden verwacht dat zij bepaalde achtergrondinformatie, zoals haar regio van herkomst, kan vertrekken of dat zelfs niet kan worden verwacht dat zij de kernelementen van haar vluchtrelaas kan toelichten. Het voorliggende psychologisch attest volstaat niet om *in casu* aan te tonen dat er in hoofde van verzoekster sprake is van een onmogelijkheid om deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de geboden steunmaatregelen onvoldoende waren, opdat zij volwaardig kon deelnemen aan de procedure om internationale bescherming. Evenmin blijkt uit de stukken dat zij niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) of mocht worden geacht om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asieltrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, ontdaan van incoherenties.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van de vluchtelingenstatus

4.1.1. Verzoekster verklaart haar herkomstland te hebben verlaten vanwege een vrees voor vervolging door de Angolese autoriteiten, vanwege haar activiteiten voor het Frente para a Libertação do Enclave de Cabinda (FLEC). Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

4.1.2. Verzoekster heeft naar aanleiding van haar verzoek om internationale bescherming een psychologisch attest overgemaakt. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, wordt in het psychologisch attest niet voldoende concreet uiteenzet op basis van welk onderliggend onderzoek de behandelende psycholoog tot de conclusie is gekomen dat verzoekster leidt aan geheugenproblemen, noch wordt voldoende concreet ingegaan op de aard, ernst en gradatie van deze problematiek. Er wordt niet voldoende geconcretiseerd waarom en in welke mate verzoeksters mentale gezondheidstoestand haar zou hebben verhinderd om in het kader van haar asielpprocedure eenduidige en volledige verklaringen af te leggen, ontdaan van incoherenties (zie *supra*).

Verder wijst de Raad erop dat de psychologische problemen van een verzoekster op zich haar vluchtrelaas niet aannemelijk maken. Een psychische problematiek kan immers een veelvoud aan oorzaken hebben, die niet noodzakelijk in verband staan met het door verzoekster ingeroepen vluchtrelaas. Een psycholoog of een arts zal bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten dan ook afhankelijk zijn van wat hem in de verklaringen van zijn patiënt wordt aangereikt. Een psycholoog of een arts kan bijgevolg geen mening geven over de waarheidsgetrouwheid en geloofwaardigheid van de verklaringen of over de oprechtheid van de patiënt/verzoeker. Een psycholoog of een arts kan enkel vaststellen in welke mate zijn of

haar medische bevindingen verenigbaar zijn met de beweringen van mishandeling zoals verteld door de patiënt. Medische en psychologische attesten kunnen aldus niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Ze maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet dus worden bepaald binnen dit geheel. Deze attesten moeten dus steeds beoordeeld worden in samenhang met de verklaringen van een verzoeker. Een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling dringt zich op, waarbij moet worden nagegaan of de aangehaalde vervolgingsfeiten door middel van geloofwaardige verklaringen in samenhang met de voorgelegde medisch-psychologische attesten voldoende aannemelijk worden gemaakt. Het weze benadrukt dat de Vreemdelingenwet de asielinstanties een eigen bevoegdheid verleent om de coherentie en aannemelijkheid te beoordelen van de verklaringen van een verzoeker om internationale bescherming over de feitelijke omstandigheden waarin de beweerdte mishandeling is gepleegd en de redenen daarvoor.

In dit geval blijkt uit de inhoud van het attest – dat slechts summier is – dat de psycholoog zich voor de gesuggereerde oorzaak van verzoeksters mentale problematiek, louter en alleen heeft gebaseerd op verzoeksters verklaringen. Er wordt ook slechts veralgemeend verwezen naar traumatische ervaringen in het land van herkomst. Verder wordt bovendien ook verwezen naar een moeilijk migratieparcours, als reden van de psychologische problemen. De psycholoog doet geen enkele concrete uitspraak over enige graad van overeenstemming/verenigbaarheid tussen psychologische vaststellingen, enerzijds, en de omstandigheden en gebeurtenissen die eraan ten grondslag zouden liggen, anderzijds. Evenmin kan uit het bijgebrachte psychologisch attest worden afgeleid dat verzoekster omwille van haar psychische problemen in de absolute onmogelijkheid verkeerde om de door haar beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen. Er kan uit dit attest niet worden afgeleid dat verzoeksters cognitieve vermogens en geheugenfuncties dermate zijn aangetast dat het voor de asielinstanties onmogelijk zou zijn om het verzoek om internationale bescherming op zijn geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, blijkt ook niet dat verzoekster niet in staat was haar verhaal op zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Verzoekster kon het gesprek volgen, begreep de gestelde vragen – of kon om verduidelijking vragen – en kon hierop doorgaans concrete antwoorden formuleren. Er blijkt niet dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten (zie *supra*). Het louter benadrukken van haar kwetsbaarheid en aangeven dat de commissaris-generaal in gebreke is gebleven hiermee voldoende rekening te houden bij de beoordeling van haar geloofwaardigheid, doet geen afbreuk aan het voormelde.

Gelet op al deze bevindingen, maakt het loutere gegeven dat verzoekster psychische problemen kent aldus nog niet dat haar verklaringen geloofwaardig zijn, kan dit de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas niet herstellen en sluit het evenmin uit dat er andere oorzaken kunnen zijn voor verzoeksters psychologische problemen. Evenmin kan uit het attest worden afgeleid dat de tegenstrijdige of gebrekkige verklaringen omtrent essentiële elementen van verzoeksters vluchtrelaas, haar niet kunnen worden toegeschreven. Bijgevolg meent de Raad dat aan het attest slechts een beperkt gewicht kan worden gegeven.

4.1.3. Na een zorgvuldige analyse van het rechtsplegingsdossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat:

(a) verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Cabinda, omdat:

“Uw kennis over de plek waar u verklaart uw hele leven in Angola gewoond te hebben, is veruit ontoereikend:

- U verklaart dat u uw hele leven in Cabinda heeft gewoond in de stad Cabinda, die ook bekendstaat als Tchiowa (CGVS, pp. 7-8). U woonde in de Rua da Kilala in de wijk Gika (CGVS, p.7). Eerst zegt u echter, door de stress zegt u, dat u in de Rua Das Oliveiras, in de wijk Sapu woont. Dit is, net zoals Gika een wijk in Luanda (CGVS, p. 8). De informatie hierover werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Deze verspreking doet een ingestudeerd karakter van uw herkomst vermoeden en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw aangehaalde woonplaats.*
- Ook uw verklaringen over andere wijken in Cabinda overtuigen geenszins. De wijk waar u zegt dat u woonde, Gika, wordt niet teruggevonden in Cabinda maar enkel in Luanda aan de Avenida Comandante Gika. Daarnaast noemt u slechts drie andere wijken in Cabinda: Kilala, Balala en Quatro de Fevereiro (CGVS, p. 18). Wanneer er later gevraagd wordt welke wijken er nog in de stad Cabinda liggen, antwoordt u met dezelfde drie wijken (CGVS, p. 19) Deze eerste twee worden nergens teruggevonden, Quatro de Fevereiro is weer een wijk in Luanda en ook de naam van de luchthaven daar. U verklaart trouwens wel correct dat de wijken Gika en Quatro de Fevereiro naast elkaar liggen (CGVS, p. 18), maar deze wijken liggen in Luanda en niet in Cabinda. De informatie hierover werd toegevoegd aan uw administratief dossier.*
- Uw verklaringen over uw wijk Gika ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw herkomst (CGVS, p. 8). Er wordt u op verschillende manieren gevraagd om Gika te beschrijven. Eerst geeft u erg vaag aan dat er andere straten, pleinen en ziekenhuizen zijn, toevoegend dat er maar één ziekenhuis is en er altijd dokters zijn. U geeft wel aan boodschappen te doen op het plein in Kilala maar verder dan te stellen dat er veel winkels zijn op straat en er ook een hoofdplein was, komt u niet (CGVS, p.8-9) U geraakt overigens niet verder dan te zeggen dat er veel Congolezen en veel kinderen zijn, en dat er ooit betogingen waren omdat de straten niet proper zijn (CGVS, pp. 18-19). Er kan van iemand die beweert heel haar leven in haar*

thuisland in deze wijk gewoond te hebben evenwel verwacht worden dat u veel uitgebreider en doorleefder over deze wijk kan vertellen, quod non.

- *Gevraagd waar in Tchiowa u uw identiteitskaart ging laten aanmaken zegt u dat dit in de wijk Palella was (CGVS, p. 7). Er wordt ook geen plek met de naam Palella teruggevonden in Cabinda, enkel in het zuiden van Angola is er een plek die zo heet, de informatie hierover werd toegevoegd aan uw administratief dossier.*
- *U weet ook niet wie de macht heeft in Tchiowa, wie de burgemeester is of was noch of er een minister was (CGVS, p. 19).*
- *U zegt expliciet en meermaals dat Tchiowa, de stad Cabinda dus, niet aan de zee ligt (CGVS, 9). Er mee geconfronteerd door middel van Google Maps dat dit een kuststad is, zegt u niets meer (CGVS, p. 9). De info werd ook toegevoegd aan uw administratief dossier.*
- *Gewezen op het belang van eerlijke verklaringen over uw herkomst, en dat u dit doorheen het persoonlijk onderhoud nog niet aannemelijk had gemaakt, had u geen antwoord. Er wordt u dan uitgelegd dat er aan u gevraagd wordt of u eerlijk bent geweest over uw woonplaats, daar reageert u ook niet inhoudelijk op en zegt u enkel 'oké' (CGVS, p. 19)."*

Verzoekster stelt dat de wijk Gika wel degelijk bestaat in Cabinda, maar terug te vinden is onder "Bairro Commandante Gika". Zelfs aangenomen dat verzoekster aldus op deze wijk doelde, stipt de Raad aan dat de overige motieven ruimschoots volstaan om te concluderen dat verzoekster haar herkomst uit Cabinda niet aannemelijk maakt. Het louter blote betoog dat lokale toponiemen vaak afwijken van officiële cartografie, kan niet volstaan om de gedane bevindingen aan het wankelen te brengen. Het stellig volhouden dat de genoemde wijken in Cabinda bestaan evenmin. Waar verzoekster stelt dat zij niet vlak naast de kust woonde, kan dit niet worden aangenomen als verschoningsgrond voor het gegeven dat zij niet wist dat Cabinda aan de zee gelegen is. Het in het verzoekschrift voorhouden dat zij wel degelijk weet dat Cabinda aan de zee is gelegen, kan niet volstaan om de verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud te verschonen. Dat dit een lapsus te wijten aan nervositeit zou zijn, kan evenmin overtuigen. Verzoekster beperkt zich verder tot het poneren dat zij wel degelijk correcte en afdoende verklaringen heeft afgelegd omtrent haar eigen leefwereld en het herhalen van deze verklaringen, doch hiermee weerlegt zij de concrete overwegingen in de bestreden beslissing die pertinent en draagkrachtig zijn, evenals steun vinden in de stukken van het rechtsplegingsdossier, niet. In dit verband wordt beklemtoond dat het bepalen van verzoeksters identiteit, achtergrond, familiale situatie, leefomstandigheden en haar werkelijke verblijfplaats(en) in Angola van belang is wanneer verzoekster haar vrees voor vervolging met deze elementen in verband brengt en de actoren van haar vrees in deze context situeert. Het is immers de reële identiteit, werkelijke achtergrond, familiale situatie en verblijfsplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging zal worden onderzocht. Aangezien verzoekster er niet in slaagt haar werkelijke verblijfplaats in Angola aannemelijk te maken, ondergraaft dit de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas, dat zich aldaar afspeelt.

(b) verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij actief was bij het FLEC, omdat:

"Uw kennis over het FLEC en de doorleefdheid van uw verklaringen daarover zijn eveneens ontoereikend en stemmen geenszins overeen met wat verwacht kan worden van iemand die enkele jaren actief lid was van het FLEC en om die reden vervolgd werd door de autoriteiten (CGVS, pp. 13, 16-18, 20-29):

- *Gevraagd om de vlag van het FLEC te beschrijven zegt u dat dit rood, groen en geel is, waarbij het bovenste deel geel is, het onderste deel groen is en er een rode ster op staat (CGVS, p. 20). U legde zelf een document voor waarvan u zegt dat het uw lidkaart van het FLEC was, hierop staat een andere vlag, namelijk rood vanboven, geel in het midden en blauw onderaan met in het midden een wit-groen logo met witte ster. Uw verklaring dat u zich vergist tussen de kleur blauw en groen is geenszins een afdoende verklaring voor uw eerdere verklaring (CGVS, p. 20)*

- *Wat betreft deze lidkaart van FLEC, ondertekend door mr. T., waarin wordt gesteld dat u activist bent van FLEC, kan worden opgemerkt dat dergelijke documenten slechts een bewijswaarde hebben voor zover ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Bovendien zijn dergelijke documenten eenvoudig te fabriceren en na te maken. U kan zoals beschreven in onderhavige beslissing niet aannemelijk maken dat u lid was van FLEC, daarenboven kan u geenszins uitleggen hoe u deze lidkaart heeft verkregen. U geraakt niet verder dan te zeggen dat je deze lidkaart moet hebben als je lid bent van FLEC, en dat je die dan krijgt (CGVS, pp. 4-5). Verder geeft u aan dat u deze om de zes maanden moet vernieuwen, terwijl het document dat u voorlegt geldig is voor een periode van bijna twee jaar (CGVS, p. 5). Na u meermaals te hebben gevraagd om te specificeren waar u deze lidkaart moest gaan halen, zegt u dat dit in een huis in Tchiowa was (CGVS, pp. 5-6). Dat is dus gewoon de stad Cabinda, het feit dat u dit niet doorleefder en specifiek kan uitleggen, wijst erop dat u geen eerlijke verklaringen aflegt over dit document, en ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap van FLEC.*

- *U kan enkel erg oppervlakkige verklaringen afleggen over de activiteiten van de organisatie FLEC. Zo zegt u dat zij lezingen organiseerden over hoe jullie je eigen onafhankelijkheid zouden kunnen hebben met Cabinda. Gevraagd hoe dat dat juist zou kunnen gebeuren zegt u enkel door te strijden tegen de politieagenten van Angola (CGVS, pp. 21-22). Van iemand die actief lid is van een organisatie voor de*

Cabindese onafhankelijkheid kan evenwel verwacht worden dat u iets meer zou kunnen vertellen over hoe deze Cabindese onafhankelijkheid tot stand zou kunnen komen, quod non

- *Niet alleen kan u niet uitleggen hoe Cabinda onafhankelijk kan worden, u kan ook niet uitleggen waarom onder andere het FLEC hiervoor ijvert. Hiernaar gevraagd zegt u dat Cabinda dat wil omdat het een enclave is, zoals te zien op de landkaart, en dat je met dat idee opgroeit als je in Cabinda geboren wordt (CGVS, p. 22). Gevraagd naar de reden waarom Angola niet wil dat Cabinda onafhankelijk wordt zegt u dat het voor Angola al klaar is dat Cabinda er deel van uitmaakt (CGVS, p. 22). De kern en bestaansreden van de organisatie waarvan u lid uitgemaakt zou hebben is de Cabindese onafhankelijkheid, het feit dat u hier niet meer over kan zeggen ondergraaft dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap ervan. Erop gewezen dat Cabinda bijvoorbeeld waardevol is voor Angola omwille van de olie bevestigt u dat enkel (CGVS, p. 22), u haalt vanuit uzelf niets aan over de natuurlijke rijkdommen die Cabinda economisch erg waardevol maken. Informatie hierover werd toegevoegd aan uw administratief dossier.*

- *U kan ook niet uitleggen waarom u zelf lid bent geworden van het FLEC. Van iemand die op haar 16 jaar de keuze maakt om actief lid te worden van het FLEC kan verwacht worden dat u omstandig kan uitleggen waarom u dit deed en wat u precies aansprak in de visie en aanpak van het FLEC. Dit blijkt echter niet het geval. U zegt dat u lid werd omdat u geloofde dat Cabinda haar eigen onafhankelijkheid kon hebben, iets waar u verder in gemotiveerd geraakte door de lezingen (CGVS, p. 22). Zoals supra besproken kon u hieromtrent echter niet overtuigen, wat de geloofwaardigheid van uw beweerde lidmaatschap van het FLEC verder ondergraaft.*

- *Ook het feit dat u geen onderscheid kan maken tussen het FLEC en de gemilitariseerde eenheid van deze groepering, het FLEC-FAC, maar alles over één kam scheert onder de noemer FLEC doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen (CGVS, p. 24). Informatie hierover werd ook toegevoegd aan uw administratieve dossier.*

Tot slot dient hierbij nog opgemerkt te worden dat u er niet in slaagt om uw eigen rol binnen het FLEC aannemelijk te maken. U verklaart dat u de Angolese politie of gewapende troepen moest observeren om dan aan de commandanten van FLEC te kunnen zeggen wanneer ze over de baan konden gaan zonder dat er politie was (CGVS, pp. 16, 21-25). U deed dit in Mayombe, een woud van Cabinda (CGVS, p. 23). Er kan van iemand die actief was voor het FLEC verwacht worden dat deze spontaan, gedetailleerd en uitgebreid kan uitleggen welke functie hij vervulde. Uit uw verklaringen blijkt dit echter geenszins het geval, wat de geloofwaardigheid van uw aangehaalde profiel en uw asielrelaas in het algemeen verder ondermijnt.

- *U kan niet specificeren waar u deze activiteit deed. Gevraagd om te verduidelijken waar Mayombe ligt komt u doorheen verschillende vragen die aan u gesteld worden niet verder dan te zeggen dat dit in Cabinda ligt, het een woud is, je één taxi moet nemen om daar te geraken en dat je dan 30 of 40 minuten onderweg was (CGVS, p. 23). Dit is een oppervlakkige en niet doorleefde verklaring, er kan wel degelijk van u verwacht worden dat u hier veel meer informatie over zou kunnen geven, quod non.*

- *Gevraagd om uit te leggen wat u bedoelt wanneer u zegt dat jullie strijders moeten doorkunnen om wapens te halen, antwoordt u enkel dat dit in Mayombe was en dat ze wapens gingen halen in Mayombe omdat daar wapens waren (CGVS, p. 23).*

- *U kan geen specifiek voorbeeld geven waarbij u de Angolese politie in het oog moest houden, hiernaar gevraagd antwoordt u enkel erg algemeen wat u eerder al zei, namelijk dat u moest observeren zodat jullie troepen door konden (CGVS, p. 23). Het feit dat u niet één specifiek voorbeeld kan geven hiervan ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.*

- *Gevraagd om te beschrijven hoe u dat juist deed, dat observeren, geraakt u niet verder dan te zeggen dat jullie met veel waren en sommigen bleven rechtstaan en anderen gingen liggen op de grond om te kijken of er een teken was van de Angolese politie (CGVS, p. 24). U wordt erop gewezen dat dit erg vaag is, waarop u antwoordt dat het dat is wat jullie deden. Weer gevraagd naar meer info zegt u enkel dat het in een bos en niet dichtbij een bos was (CGVS, p. 24). Deze uiterst vage, algemene en niet doorleefde verklaringen ondergraven de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder.*

- *Hetzelfde geldt voor uw verklaringen over wat u dan moest doen wanneer u zag dat er Angolese politie was. U zei dat er dan een andere groep op een afstand van het bos was waar u naartoe liep zodra jullie zagen dat er niemand was, u kan dit niet verder specificeren dan dat dit andere strijders waren (CGVS, p. 24)."*

Waar verzoekster verwijst naar de stress tijdens het persoonlijk onderhoud, kan de Raad aannemen dat elke verzoeker om internationale bescherming onder een zekere spanning staat wegens de ervaringen die hij of zij heeft meegemaakt, maar toch kan van hem of haar verwacht worden dat de essentie van het vluchtrelaas op een coherente en geloofwaardige wijze wordt uiteengezet. Elk persoonlijk onderhoud brengt stress en emoties met zich mee en de interviewer houdt hiermee rekening, maar *in casu* is er geen gegeven voorhanden dat stress en emoties verzoekster verhinderd hebben coherente, nauwkeurige en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Dit kan dan ook de vaststellingen in de bestreden beslissing niet vergoelijken. Wat betreft de geldigheid van de lidkaart, stelt verzoekster thans dat het systeem in het begin voorziet in vernieuwingen om de zes maanden en dat pas na drie jaar een kaart van twee jaar wordt uitgereikt. Dit kan niet overtuigen. Verzoekster verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud dat de kaarten om de zes maanden moesten worden vernieuwd. Het is pas wanneer zij wordt geconfronteerd met de vaststelling dat de neergelegde kaart een geldigheid heeft van ongeveer twee jaar dat zij vaagweg stelt dat zij een oud lid is en

dat er daarom een geldigheid van twee jaar werd opgeschreven (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 4). Er kan niet worden ingezien waarom zij dit niet meteen zo kon verduidelijken. Verder in het persoonlijk onderhoud spreekt verzoekster ook weer over de vernieuwing na zes maanden voor “*alle leden*”, zonder het onderscheid te maken tussen nieuwe of oude leden. De Raad merkt bovendien op dat verzoekster ook tegenstrijdige verklaringen aflegt over wanneer zij deze lidkaart voor het eerst heeft gekregen. Bij aanvang van haar persoonlijk onderhoud stelt zij uitdrukkelijk dat zij reeds sinds 2016 een lidkaart in haar bezit heeft, waarbij zij later in het persoonlijk onderhoud aangeeft dat zij pas in 2021 lid werd van het FLEC (zie NPO, p. 4 en 16). Verzoekster herhaalt verder haar verklaringen en is de mening toegedaan dat deze wel degelijk volstaan, doch hiermee brengt zij de gedane vaststellingen niet aan het wankelen. Wat betreft de reden waarom Angola niet wilt dat Cabinda onafhankelijk wordt, stelt verzoekster dat zij wel degelijk wist dat dit vanwege een oliekwestie is, maar dat zij dit niet heeft vernoemd door de stress. Van iemand die beweert dat zij een actief lid is van het FLEC en die tevens lezing bijwoonde over hoe Cabinda haar eigen onafhankelijkheid zou kunnen hebben (zie NPO, p. 21), kan wel degelijk worden verwacht dat zij spontaan kan vertellen over de redenen waarom Angola niet wilt dat Cabinda onafhankelijk wordt. Door verder te benadrukken dat zij geen belangrijke rol heeft vervuld en niet deelnam aan de besluitvormingsprocessen van de beweging, slaagt verzoekster er niet in om haar gebrekkige kennis te verschonen. Van verzoekster werd geen kennis verwacht die is voorbehouden aan kopstukken van de beweging of personen die deelnemen aan het besluitvormingsproces. Verzoekster werd gevraagd omtrent de concrete werking van het FLEC, diens bestaansredenen, de verschillende afdelingen en verzoekster concrete activiteiten binnen de groepering. Dit betreft een kennis die van een persoon in verzoeksters omstandigheden mag worden verwacht. Aangezien verzoekster haar lidmaatschap bij het FLEC en haar profiel niet aannemelijk maakt, acht de Raad het motief in de bestreden beslissing dat zij niet kan verklaren waarom zij precies werd gevisieerd door de autoriteiten, overmatig.

4.1.4. De Raad stelt vast dat verzoekster zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen dewelke zij wel degelijk voldoende acht, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

4.1.5. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Angola kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van oud artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van de subsidiaire beschermingsstatus

4.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat haar vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in oud artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Met betrekking tot oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoekster brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

4.2.3. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 dezelfde materiële voorwaarden bevat om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen als artikel 15 van de Kwalificatieverordening, waarvan artikel 48/4, §2, a), b) en c) de omzetting is.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, opgemerkt dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk maakt.

4.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.5. In de mate dat verzoekster een schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg verzoekende partij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

S. VANDEVORST

N. DENIES